Nedjelja, 18.09.2016.g.

Da, tu sam. Nije se ništa dogodilo sa mnom... Ovo sam samo napisao na

upite drage braće i sestara u vjeri da li se sa mnom nešto dogodilo s

obzirom da ništa ne svjedočim u ovom svojem duhovnom devniku.

A ovo sam napisao i radi sebe, kako bi malo i sebe preispitao.

No, nije se ništa dogodilo, samo nastojim slušati Gospodinove znakove i

izvršavati Njegovu svetu volju za moj život. A to vrlo često ne znači da

sam stalno na jednom te istom putu.

Moj put, moje poslanje koje sam prepoznao i prihvatio je SVJEDOČENJE

ZA GOSPODINA. Tome služi i ovaj moj dnevnik.

A zadnjih 2-3 mjeseca odlučio sam, nakon mnogih znakova koje sam

pokušao prepoznati, da svoje svjedočenje pretočim i u nekoliko knjiga.

Ali, to ima svoj put i dugo sam se mučio s tim. Sada sve više i više imam

svoj mir u tome da sam na dobrom putu.

Tri sam do sada posložio i uskoro ću ih objaviti u PDF formatu i na ovoj

mojoj stranici da se mogu čitati i isprintati.

Još nekoliko ih pripremam.

Sve su one posložene od prijašnjih članaka i nekih novih dijelova,

Zamolio sam i jednog dragog svećenika koji će me u tome pratiti i

teološki i duhovno.

Našao sam i najbolji format, A5, stranica oko 70, lijepljene, sa nekoliko

slika ...

Sve se to sada nekako posložilo i ja svaki svoj slobodni trenutak koristim

da radim na tome.

Usput sam dogovorio svjedočenja o mojem obraćenju u hrvatskim

zatvorima ... već sam poslao svoje knjige u zatvore u Splitu i Lepoglavi.

Moram snimiti neki kratki audio-video uradak o mojem obraćenju koji bi

se puštao u jednom zatvoru...

Ima dosta prepreka na tom putu ali sam ja uporan. Gospodin je sa

mnom, osjećam da je to i Njegova volja ...

A usput pokušavamo završiti kuću i preseliti se ovu jesen. S majstorima

stalno neke kušnje ...

I ja imam puno kušnji. Tumačim to time što osjećam da moja

svjedočanje, na razne načine, rade dosta nereda zlome i njegovim zlim

duhovima u njihovom nastojanju da čim više duša odvedu u pakao.

Tako, znaju me pitati da kako sam. A ja upitam da li pod tim misle da li

imam problema ili kako se osjećam. Naravno, s druge strane nastane mali

muk. Ja se nasmijem pa odgovorim da ako me pitaju da li imam

problema, o, imam ih koliko hoćeš.

Ali, ako me pitaju da li se s njima mogu nositi, da li imam radost i mir

svakodnevnog života, o da, imam. Itekako imam!

JER GOSPODIN JE SA MNOM!

SVETI PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.